

ваніето т. е. наторяваніето. За това ный ще видимъ да порасправимъ на читателитъ си въ идущитъ броеве на Читалище.

Юпачеството на едиж отцелюбивж дщерьж *)

(ИСТОРИЧЕСКЫЙ РАСКАЗЪ)

I

Когато фанатическата невѣротърпимостъ и тежненіята на послѣднѣйтъ отъ Стюартытъ Іакова 2-го къмъ католицизмътъ принудиха подданицитъ му да ся земать за оружїе, стрѣмителенъ и страшенъ противникъ нему ся появи Сиръ Іоаннъ Кохранъ, единъ отъ прѣотцытъ на славнытъ Англичаны адмиралы съ туй име, на когото юначествата бѣхж екижали и въ двѣтъ полукълба на свѣта.

Сиръ Іоаннъ Кохранъ бѣше най дерзновенныйтъ отъ послѣдователитъ на Дука Аргаседійскаго, който прѣвъ, въ името на Шотландцытъ презвитеріянцы, дигвж прѣпорецътъ на възбунтуваніето; но, въ скоро врѣме надвигтъ, быде уловенъ и убитъ. Кохранъ не ся забави да стане участникъ на гибелнытъ неговж судьбинж, защото обиколень отъ царскытъ войскы, противи ся наистинж упорно и бори ся като левъ отчаянъ, но най-послѣ оборень отъ множество неприятели, быде поробенъ и осѣденъ да умрѣ смъртъ на издадникъ, сирѣчь да му ся отсѣче главата и да ся истръгнѣтъ сърдцето му и тѣрбухътъ му. Малко еще дни му оставахж да поживѣе, и тъмничникътъ Едмбургскый очакваше скороходника царскый, който имаше да донесе осѣдителното рѣшеніе; за да го заведе на губилищното мѣсто. Семейството му и безбройнытъ му прїатели дойдохж едни по другы да го навѣдятъ въ тъмницѣтъ му, и да му дадѣтъ послѣднытъ си поздравенія и послѣднытъ си утѣшенія. Само прѣдметътъ на най вѣжнытъ му любовь, любезнѣйшата му дщерь

*) Дълготата на първый и вторый членъ въ настоящѣтъ книжкѣ ны принуди да оставимъ свършкѣтъ на започенѣтъ въ първѣтъ книжкѣ повѣсть за въ третѣтъ книжкѣ, понеже ще обземе по-вече мѣсто, а вмѣсто неж да смѣстимъ тукъ този расказъ като по краткѣ, за да не нащѣримъ разнообразытъ въ съдържаніето на книжкѣтъ, косто е также една отъ грѣхитъ ни.